

WPROWADZENIE

Ks. prof. dr hab. Marek Chmielewski

Wiceprzewodniczący
Polskiego Towarzystwa Mariologicznego

W jednej z katechez środowych (24 VII 1991) poświęconych Kościołowi św. Jan Paweł II uczył, że „Kościół jest nie tylko przedmiotem wiary, ale równocześnie jej podmiotem: wyznając wiarę w Kościół, sami jesteśmy Kościołem; wierzymy w Kościół i zarazem jesteśmy Kościołem wierzącym i modlącym się”. Innymi słowy, owocne uczestnictwo we wspólnocie Kościoła, które stanowi przewodnią myśl tegorocznego programu duszpasterskiego, ma swój początek w samym wyznaniu zawartym w naszym *Credo*: „Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół”. Właśnie wiara w Kościół święty była przedmiotem ubiegłorocznego programu duszpasterskiego. „Zeszyt maryjny” tego programu, opracowywany przez członków Polskiego Towarzystwa Mariologicznego, zapraszał do spojrzenia na prawdę o Mistycznym Ciele Chrystusa przez pryzmat Maryi – Matki Kościoła.

Natomiast w niniejszym zeszycie, będącym dalszym ciągiem refleksji nad Kościołem, trwamy z Maryją na modlitwie jak Apostołowie w Wieczerniku. Jak mówił św. Jan Paweł II w jednej z maryjnych katechez środowych (15 XI 1995), „maryjny wymiar Kościoła jest niezaprzeczalnie elementem doświadczenia chrześcijańskiego ludu. Można go dostrzec w różnych przejawach życia wierzących, co świadczy o miejscu, jakie zajmuje Maryja w ich sercach. (...) wymiar maryjny przenika całe życie Kościoła. Przepowiadanie słowa, liturgia, różne praktyki charytatywne i kultowe – wszystko to wzbogaca się i odnawia dzięki więzi z Maryją”.

Chcemy zatem nasze uczestniczenie w życiu wspólnoty Kościoła przeżywać razem z Maryją i od Niej, która jest Matką Kościoła, uczyć się, jak twórczo być w tajemnicy Chrystusa i Kościoła. Taka bowiem jest jej rola według ósmego rozdziału soborowej konstytucji dogmatycznej o Kościele *Lumen gentium*.

Niniejszy „Zeszyt maryjny” w sposób szczególny dedykowany jest członkom Żywego Różańca, choć – oczywiście – z jego treści mogą skorzystać wszyscy, którzy dostrzegają znaczenie maryjnego wymiaru Kościoła w duszpasterstwie. Kółka czy róże Żywego Różańca to jedne z najstarszych i najbardziej zaangażowanych apostołstwo grup parafialnych. Obecne są niemal we wszystkich parafiach Kościoła w Polsce, wspierając swoich duszpasterzy zarówno wytrwałą modlitwą różańcową, jak i konkretnym czynem apostołskim. Jeśli więc mówimy o uczestniczeniu we wspólnocie Kościoła w jego wymiarze lokalnym, jakim jest parafia i diecezja, to Żywy Różaniec jest tego znamienitym przykładem.

Głównie więc z myślą o środowiskach Żywego Różańca zostało przygotowanych dwadzieścia konferencji do wykorzystania czy to podczas comiesięcznych spotkań formacyjnych połączonych z celebracjami pierwszosobotnimi, czy zmianą tajemnic różańcowych. Mogą być one także przydatne podczas dni skupienia i rekolekcji maryjnych, zwłaszcza dla tego środowiska.

Autorami większości tekstów są członkowie Polskiego Towarzystwa Mariologicznego, którego statutowym zadaniem jest nie tylko działalność naukowa na rzecz rozwoju mariologii, ale także popularyzacja wiedzy mariologicznej i podejmowanie różnych inicjatyw na rzecz należytego kształtowania duchowości, kultu i pobożności maryjnej (Statut, art. 7). Od wielu lat Polskie Towarzystwo Mariologiczne chętnie więc włącza się w przygotowanie Programu Duszpasterskiego Kościoła w Polsce, uwrażliwiając w ten sposób na jakże ważną dla polskich katolików zdrową pobożność maryjną.

Lublin, Królowej Polski, 2023.